

Diumenge cinquè de Pasqua / B

Lectura primera

Ac 9,26-31

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars.

L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

Salm responsorial

21,26b-28.30-32 (R.: 26a)

Davant dels fidels oferiré els sacrificis
promesos.

En menjaran els humils fins a saciar-se,
lloaran el Senyor els qui sincerament el
busquen,

i diran: «Viviu per molts anys.» R.

R. En el Senyor s'inspirarà el meu himne
el dia del gran aplec.

Ho tindran present i es convertiran al
Senyor
tots els països de la terra;
es prosternaran davant seu

gent de totes les nacions.

Fins les cendres de les tombes
l'adoraran,
s'agenollaran davant seu els qui dormen
a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dóna,
els meus descendents li seran fidels.
Parlaran del Senyor a les generacions
que vindran,
i anunciaran els seus favors als qui
naixeran després,
i els diran: «El Senyor ha fet tot això.» R.

Lectura segona

1Jn 3,18-24

Lectura de la primera carta de sant Joan

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

Evangelí

Jn 15,1-8

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dóna fruit en mi el Pare la talla, i la que dóna fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»